

ערבי פמחים פרק עשירי פסחים

מיסורת הש"ם

(ה) כ"ה נ"ג (ג) נ"ע
מה: ו"מ' (א) נ"ל ד'
ק"ב: ו"מ' (ב) ג"ר לוכם
(ב.) (ט) ס"ס ס"כ ז"מ ק"ה:
נקון ק"ה (א) נ"קון ק"ה (ב)
(ג) ג"ר לוכם כ"ג (ד) ס"ס
ומילון מ"ג (ט) ג"ר לוכם
(ב.) (ט) נ"קון ק"ה (ק.)
(ט) י"מ מקנה ד"מ ק"ה
רבילן בו נ"ל בגדלים וו
ינו וו נ"מ כרכום על ר"מ' (ט)
(ט) ו"מ ע"ז כרכום וו

הנחות הב"ח

גלוין השם

מופֶּרֶשׁ "ה' חביבה מצויה בשעהה.
נ' מיליטס נט' ממכבָּה קולין
(ב'), ומשלשלש'. נצן' זלמי סודין
שטלטלה, גלמי סמן' (ברכתה נב.).
ה' מהג' סמן' ברכחה כהה. ב' דרכ' זלמי סמן'
סמן' (ב'), דקמי מיניו נאלח
עומם פגומו. ט' זלמי סמן' (ב').
ול' זלגדלא (ב').

מוספֶת תוספות
א. ודרשאן ליחלך כל זמן
שלא התחליו לאכול
בכיהר. **טוק'** כרמ'ע.
ב. שאן גם כבוד קידוש
הבדלה טהירת המברך
כוס מלא לפניו וישתה
מננו ממשו בכלי אחר.
טוק'

וְאֵלֶּה אֲמָרִין קַיִםָה מֵוֹת נְצֻעָה. לְגֹדֶן מְפֻדֵּל מִקְמֵי סְעוֹדָה דָּסִי
סְעִמָּה סְדָלָה: לְגֹדֶן חִילְמָה אָנוּ. לְגֹדֶן חִמְינָה לִיסְתָּה מְדֻעָמָה לְהַלְלָה
מְקַבְּחָנָה מֵוֹת נְצֻעָה: וְלֹא חָוְתָה אָנוּ. מְגַדָּה: וְלֹא חִמְינָה לִיסְתָּה
מְקַבְּחָנָה דְּגַנְּבָה יְמִילָה: הָלָה גְּמָרָנָה אָנוּ. כֶּךְ סְמֻמָּה נְצֻעָה:
וְפָדָרָה אָנוּ. מְמֻדָּר סְמוּמָה לְפִנְיָה
רְצֻוּמָה מְמִידָה: עַוְיָלָה וּוֹתָה. מְמַכְּנִים
לִיסְתָּה וְעַדְעַדְין קִידּוֹשׁ מְהוֹלָתָה כִּי טִיכְלָה
לְנַקְנָה עַלְלוֹן סִיחָה: הַפּוֹקֵן יוֹתָה. סִיכְמָה
כְּגַן חַדְלָמָה: מְהַחְרִין לִיסְתָּה. סִיכְמָה
בְּגַן חַדְלָמָה: כְּבָדָה כְּבָדָה. סִיכְמָה

למן זו קלה כהן מהן צלע נמלת
סימון: אמע מינה מקדילן זטפפלן
כו. דקמי הנקם נביito צמויו צמוי
צטם מזדיין ער עט נט למסט צמי⁽⁶⁾
ולדס מזדיין זטפפלן: אט' צטפס
טוענה כט. דילכת סימון: אמע
מינה (דרילס סימון) [לוכט]⁽⁶⁾ אט' דיל'
זידיך ציעו. דלי גט זידיך ציעו
לימאנקי' ממי: אמע מיגא זידיך
פמאניך ציעוט. דלי גט טעריט לאס
לזידיך עילס מלוי יוממי: אמע מיגא
טעמו פגמא. ניכר מילכת סימון:
ו-טיליגט

שְׁבָעַם

קידוש היום מפני שקידוש היום קודם ל'כבוד
יום (ו) (ובכבוד ל'ליה) ואם אתה לישבקה עד
למחר וליעדך ביה תרתי א"ל (ז) חביבה מצוה
בשבועה ומני אמרין חביבה מצוה בשעורה
והוא (ח) תניא הגכם לבתו במצויא שבת מברך
על היין ועל המאור ועל הבשימים ואחר כך
אומרים הברלה על הcores "ואם אין לו אלא כוס
אחד מניחו עד לאחר המזון ומשלשלן قولן
לאחריו ולא אמרין חביבה מצוה בשעורה
א"ל אנה לא חביבא אנה ולא חוזאה אנה
ולא יהידא אנה אלא גמדנא וסדרנא אנה ובן
מרון בבני מדרשא כותוי (ט) שאני לו בין
עילי יומא לאפקוי יומא עיולי יומא כל
כמה דמקדרמן לייה עדרף ומחייבין לייה
אפקוי יומא מהחרין לייה כי היכי דלא
לייחי עליון בטונא שמע מינה מיהה מתני' תמני'
ש"מ (ט) חמבריל בתפלת ציריך שיבדריל על
הcores וש"מ (ט) ברכה טעונה כום וש"מ (ט) כום
של ברכה ציריך שיעור וש"מ (ט) חמבריך ציריך
שיטעו' וש"מ (ט) טעמו פגמו וש"מ (ט) מטעם מבדיל

שְׁמַע מינה תמןיו. מימה דסוס מי למייל מצע צמע מינא
 צמעוות ניכר קודס סדרלה כטחין לו ניכר כום מהד
 לפירוט רצינו יקסס ט' דמיiri כסחטמיט ניכר מצעדו יוס יומן מך
 קאש על פירוצו לדלי' נעני: **שְׁמַע** מינה המבריל בתרפלח ציריך
 שבדליך עז הובוט, וו'ק' ברכמ' לן

קידוש הום מפני שקיום
יום (ו' כבוד לילה) ואו
למחר וליעיר ביה תר
בשעה ומוי אמרנן
והא תניא הנכנים לבוי
על היין ועל המאור וו
אומר הברלה על החובם
אחד מניהו עד לאחר
לאחריו ולא אמרנן וו
אל' אנה לא חביבא'
ולא חזיא' אנה אלא לא
מורין בבי מדרשא
יעולי יומא לאפקוי
במה דמקדמינו ליה
אפקוי יומא מאחרינן
ליהו על כטנונא שמע עז
ש' מ' ב' מה מבידיל בתה
הובם וש' מ' ג' ברכה בה
של ברכה צרייך שייעור
שטעו' וש' מ' טעםנו פ'

רבי נון חנאל
ופרקיין חביבה מגזע
בשעתה, כלומר כוון
שהלילה קודם לקידושה
נומי. אין מבירין
מצחית הקידוש מן הלילה
עד למחר. איתה תנייא
הנכנס לכיתו במווצאי
שבת עירין על עילין
על המאור עיל, הבשיטין
אומרים הילרין, אמר אין לו
אלא כס אודר מנירוח לאחר
המנון ומושלשן על-אתריין
הנה מהורתה ההבדלה
לאחר המןין ולא ממיין
חביבה מזוה בשעתה.
ופרקיין שמי' מיהא
מאפוקי יומא, וויילו ותא
חביבינו לה לא ואחדרין
ליה, אפוקי יומא דודיא
תלא באדרה לאחדרין
ליה. ואסתקין שמי' מיהא
תמיינא מגן וסימן ותא
קדשות דמדתני שמי' שהבדליך
על המןין, שמי' שהבדליך
בתלה צרך ישידול על
הכוס. ודמדתני מניהו
לאחר המןין, שמי' ברכות
המןין טעהנה בס. ומולדא
מכבלי מקצתו, שמי' בס
של ברכה צרך שישוע
כדי בריתת ואין לו
אלא שיעור אחד. ומדמל
קתרני מבדליך מניהו לאחר
המןין ומברך עד עליו
ברכת המןין, שמי' דאסוד
לו בחרך עד שיטענות
ושמי' טעם נכו
לבבנה, וטעם געה העם
מבדליך ומתקני מושלשן
כלו, ברכות המןין.